

Nåd vare med er och frid från Gud, vår Far, och Herren Jesus Kristus!

Bön: O Herre Jesus, öppna du mitt öga, och låt mig se dig i din smärtas skrud! Ty Herre, ännu fattar jag så föga, utav din kärlek till din köpta brud. (SH 41, Adi Sjöblom)

Predikotext: Joh 13:31–32:

31 När Judas hade gått sade Jesus: "Nu är Människosonen förhärligad, och Gud är förhärligad i honom. 32 Och om Gud är förhärligad i honom ska Gud också förhärliga honom i sig själv, och han ska förhärliga honom snart."

Vi har kommit en bit in i Trefaldighetstiden, den gröna tiden som hjälper oss att växa som kristna. Men just den här söndagen talar vi inte om oss eller om vårt lärjungaskap. Nu är blicken riktad på Jesus, på hans härlighet. Vi gör egentligen ett hopp bakåt i kyrkoåret till höjdpunkten av Jesu lidande. Texten är från skärtorsdagskvällen, strax efter att Jesus avslöjat att Judas skulle förråda Jesus och Judas hade gått ut i natten för att verkställa sitt fruktansvärda uppdrag som han frivilligt tagit på sig mot lön av Jesu fiender.

Hur kan den situationen förhärliga Jesus? Huvudtexten för Kristi förklarings dag berättar om hur Petrus, Jakob och Johannes fick bevittna när Jesus samtalade med Mose och Elia på det höga berget. Då samtalade de om *hans bortgång som han skulle fullborda i Jerusalem* (Luk 9:31). Då ser vi verkligen in i hans härlighet. Men den här stunden?

Jesus står nu inför den värsta tänkbara förnedring som en människa kan drabbas av. Ändå säger han att Människosonen är förhärligad, och Gud är förhärligad i honom. Och han säger att Gud ska förhärliga honom snart.

Vi ska med hjälp av två utsagor se hur Gud blir förhärligad:

- *Gud blir förhärligad när profetiorna går i uppfyllelse.*
- *Gud blir förhärligad när Jesus fullbordar den uppgift han kom att utföra.*

Vi kan också uttrycka det så här: Det är när Guds ord upphöjs, när vi tror hans Ord som sanning och lever efter det som Gud blir för-

härligad. Därför ska vi bevisa de här två utsagorna genom låta Bibeln själv tala.

1. Gud blir förhärligad när profetiorna går i uppfyllelse.

Just när Jesus uttalade de här orden hade en profetia gått i uppfyllelse. I Matt 27 berättas om hur Judas ångrade sig. Han lämnade tillbaka de 30 silvermynten som han fått för sitt förräderi och gick sedan och hängde sig. Översteprästerna beslöt då att köpa Krukmarkaråkern till begravningsplats för främlingar och den började kallas Blodsåkern. Sedan berättar Matteus (v 9–10):

Då uppfylldes det som var sagt genom profeten Jeremia: Och jag tog de trettio silvermynten, det pris som Israels barn hade satt på honom som hade värderats, och jag gav dem som betalning för Krukmarkaråkern, så som Herren hade befallt mig.

Jeremia berättar om hur han fick Guds befallning att köpa en åker, i Jer 32. Men citatet passar bättre in på det som står i Sak 11:12. Matteus är noga med att hänvisa till profetior i GT som förutsäger det som Jesus ska göra. Och det här är en sådan profetia.

I sitt avskedstal (Joh 17:12) intygar Jesus att det här uppfyllde Skriftens ord:

Jag vakade över dem och ingen av dem gick förlorad, ingen utom fördärvets man för att Skriften skulle uppfyllas.

Ett avgörande tecken på att en profetia är en sann profetia, en förutsägelse som kommer från Gud själv, är att profetian verkligen slår in. Då får vi ett vittnesbörd om att Gud står vid sitt ord. Han är trofast och allt vad han gör är sant. När man ger Gud äran för att vara sannfärdig förhärligas han.

Vi kan ta några andra exempel på hur profetiorna om Jesus uppfylls. Och då kommer vi att till en del citera Matteus, för det är han som är noggrannast med att påpeka hur profetiorna uppfylls.

Vi börjar med profetian om hur Jesus ska födas av jungfru, Matt 1:21–23, där ängeln säger till Josef:

"Hon ska föda en son, och du ska ge honom namnet Jesus, för han ska frälsa sitt folk från deras synder." Allt detta hände för

att det som Herren hade sagt genom profeten skulle uppfyllas: Se, jungfrun ska bli havande och föda en son, och man ska ge honom namnet Immanuel. Det betyder: Gud med oss.

Det här står i Jes 7:14. Redan 700 år innan det skedde hade Gud sagt det. Och Matteus intygar, att det var sant.

När Johannes Döparen är i fängelse sänder han bud till Jesus och frågar om han är den som skulle komma. Jesus svarar (Matt 11:4–5):

”Gå och berätta för Johannes vad ni hör och ser: Blinda ser, lama går, spetälska blir rena, döva hör, döda uppstår och fattiga får höra glädjens budskap.”

Det här hänvisar till en profetia av Jesaja, 35:5–6:

Då ska de blindas ögon öppnas och de dövas öron upplåtas. Den lame ska hoppa som en hjort, den stummes tunga ska jubla.

Eller en motsvarande profetia som Jesus själv läser upp i Nasarets synagoga, Luk 4:17–19:

När han öppnade rullen, fann han stället där det står skrivet: Herrens Ande är över mig, för han har smort mig till att förkunna glädjens budskap för de fattiga. Han har sänt mig att utropa frihet för de fångna och syn för de blindas, att ge de förtryckta frihet och förkunna ett nådens år från Herren.

Det här stället finns i Jesaja 61. Jesus börjar sedan utlägga texten och säger (v 21):

I dag har det här stället i Skriften gått i uppfyllelse inför er som lyssnar.

När Jesus gick omkring och botade sjuka, lät blindas få sin syn, gav lama kraft åt deras lemmar, och rentav uppväckte döda, då skedde det inte bara för att han ville hjälpa. Han levde i en fullkomlig kärlek, det är sant, men hans verksamhet hade också en andlig betydelse. Den var ett vittne om vem han var. Hans gärningar bevisade för Johannes Döparen att han var Messias, och lyssnarna i Nasarets synagoga borde ha förstått att den som de kallades Josefs son verkligen var den Allsmäktige själv, som hade blivit en av dem. Genom sin verksamhet var han ett levande bevis för att profetiorna om Messias nu gick i uppfyllelse.

Det finns också konkreta profetior som uppfyllts i varje detalj. I Ps 69:22 står det:

De gav mig galla att äta och ättika att dricka i min törst.

Precis så berättar Matteus i 27:34 om Jesu korsfästelse.

Och vi kan tänka på de ord som Jesus citerar på korset, från Ps 22, som Matteus återger i Matt 27:46 på arameiska:

Min Gud, min Gud, varför har du övergett mig?

Vi ska förstas inte glömma de allra mest centrala profetiorna om Jesu lidande enligt Jes 53. Där nöjer vi oss med att läsa de mest centrala orden, v 5:

Han blev genomborrad för våra brott, slagen för våra synder. Straffet blev lagt på honom för att vi skulle få frid, och genom hans sår är vi helade.

Så här har Gud förhärligats i Människosonen när det som profeterna hade talat gick i uppfyllelse, till punkt och pricka. En del av profetiorna har ännu inte uppfyllts, nämligen en del utsagor om den yttersta tiden och allt som gäller Jesu återkomst. Så som vi kan se bevis på Guds storhet i det som har uppfyllts så får vi också ta emot sådana profetior som ännu inte har uppfyllts med full tillit till att Gud ska verkställa det som han har lovat.

2. Gud blir förhärligad när Jesus fullbordar den uppgift han kom att utföra.

I våra textord säger Jesus om Människosonen:

Om Gud är förhärligad i honom ska Gud också förhärliga honom i sig själv, och han ska förhärliga honom snart.

”Han ska förhärliga honom snart.” Här är det alltså fråga om händelser som ännu inte hade inträffat när Jesus säger det här. Då tänker Jesus på sitt sista stora uppdrag: hans lidande och död och hans uppståndelse. Men vi börjar ändå med det som han redan hade gjort. Vi har redan talat om hans hjälpverksamhet. Nu ska vi i stället se på hur han är vår ställföreträdare i sitt fullkomliga och rena liv.

Efter att Jesus hade blivit döpt av Johannes Döparen fördes han ut i öknen för att frestas av djävulen. Vi vet hur han övervann sin fiend-

de: genom att hänvisa till vad som står skrivet. Djävulen missbrukade Guds ord men Jesus visade var gång hur man skulle läsa Ordet på rätt sätt.

Det här är det första exemplet på hur Jesus klarade av de farliga frestelser som också brukar drabba andra människor. Han var hungrig efter att ha fastat i 40 dagar, men han brukade inte sin gudomliga makt för sin egen del. Han kunde ha visat upp övernaturliga krafter genom att kasta sig utför ett stup och bli räddad, men han ville inte fresta Gud genom att använda sig av Guds löften på fel sätt. Han ägde all makt i himlen och på jorden, men lät sig inte övertalas att tillbe sin fiende för en ytlig makt, så som en syndig människa skulle ha gjort, en som är benägen att vilja ha "lite till".

Därför kan Hebreerbrevet säga (4:15):

Vi har inte en överstepräst som inte kan ha medlidande med våra svagheter, utan en som har varit frestad i allt liksom vi fast utan synd.

Han var frestad i allt, fast utan synd. Men kände han faktiskt alla de frestelser som vi människor drabbas av? Ja, det kan vi lita på. De tre frestelserna som djävulen kom med var bara tre exempel. När Jesus hade avvisat honom heter det att djävulen lämnade honom för en tid. Han kom nog tillbaka.

Tänk på hur Jesus levde! Han hade ingen lön, ingen fast bostad. Han gick omkring med en hop människor och var beroende av att andra människor rustade dem med mat och kläder. Det berättas att en del kvinnor följde med i lärjungaskaran och de skötte troligen om matlagningen och att tvätta kläder. Men när han som mest ansattes av folk som kom till honom med sina sjuka hade han inte ens tid att äta. Och när han behövde "egen tid", som man brukar säga i dag, alltså tid för bön och att vara tillsammans med sin Far, då måste han gå upp på berget på natten för att få vara ifred.

Tror ni han under de dagarna någon gång tänkte att han måste ändra sin livsstil? Var det någon som sa åt honom att han måste tänka på sig själv lite mera?

Nej, när hans lärjungar funderade på vem av dem som skulle vara störst så kommer Jesus med en undervisning hur en ledare ska agera (Mark 10:42–45):

Ni vet att de som anses vara folkens ledare betar sig som herrar över dem och att deras stormän härskar över dem. Men så är det inte hos er. Nej, den som vill vara störst bland er ska vara de andras tjänare, och den som vill vara främst bland er ska vara allas slav. Människosonen har inte kommit för att bli betjänad, utan för att tjäna och ge sitt liv till lösen för många.

Så här levde Jesus: som en tjänare. Och till sist skulle han ge sitt liv för alla människor, både för vänner och för fiender.

Innan det gav Jesus ett yttersta exempel på sin kärlek: han tvättade lärjungarnas fötter. Han skulle inte förhärliga sig själv i sin förnedring, utan hans uppgift var att förhärliga Guds kärlek till oss syndare.

Och så till sist gav han sitt liv. Han lät sig förnedras så att alla som såg honom måste tro att han hade tagit miste. Han var ingen kung. Han var en bedragare. För en kung skulle inte låta sig hunsas så här: man slog honom i ansiktet, spottade på honom, hånade honom. Och så använde man sig av den jordiska makten och torterade honom med gissel. Och slutligen korsfäste man honom – det värsta en människa kunde utsättas för, både till skam och till kroppslig pina.

Men i allt det var Jesus tålig. Det var hans uppgift att ta emot allt ont som människor kunde hitta på. Han gjorde det för dig och mig. Så blev Gud förhärligad. För mitt i sin förödmjukelse vann han sin seger över djävulen. Och det visade han på påskmorgonen när han stod upp ur sin grav.

Men det finns en sak här som vi ska fundera på. Varför såg inte Gud till att en mängd människor fick bevittna hans uppståndelse? Varför gav han inte klara bevis för att han uppstod? Efteråt kunde lärjungarna se att graven var tom, men hur hade det skett?

Jo, Gud skulle inte förhärligas genom det som syns och kunde bevisas, utan han skulle låta det bero på tro.

När apostlarna från pingsten och framåt predikade om den förhärligade Messias gjorde de det med bevisning från Guds ord. De citerade Skrifterna och visade med många ord att Messias måste lida och dö men att han skulle uppstå. På samma sätt gjorde Jesus när han vandrade med de två lärjungarna till Emmaus.

Gud förhärlligas när Ordet visar oss det som Jesus har gjort för oss och vi tror på hans ord. Paulus skriver i 1 Kor 2:5:

Er tro skulle inte bygga på människors visdom utan på Guds kraft.

Hur förhärllig är Gud i våra liv? Svaret har redan getts, men vi kan sammanfatta det med Luthers förklaring till första bönen:

Hur hålls Guds namn heligt?

Guds namn hålls heligt när hans ord lärs rent och klart och när vi som Guds barn lever efter det. Hjälp oss med det, käre himmelske Fader! Men den som lär och lever i strid mot Guds ord vanärar Guds namn ibland oss. Bevara oss för det, himmelske Fader!

Kristi förklarings dag kommer in som en påminnelse om vem Jesus är. Den vill ge oss kraft för den vardag som väntar, på samma sätt som när Jesu tre lärjungar fick vara med honom på berget och se honom tillsammans med Mose och Elia. När de sedan gick ner från berget mötte de vardagens problem. Men dem löste Jesus för dem.

Genom det Ord Gud har gett oss får vi hämta kraft för att möta vardagens problem och för att lära oss mera under den kommande tiden hur vi ska tjäna vår Herre och Mästare, hur vi ska förhärlliga honom.

Bön: O, låt mig se dig, låt i fröjd och smärta min blick få vila vid din korsgestalt! Inprägla, Herre, djupt uti mitt hjärta den sanningen, att du fullbordat allt! (SH 41)